

Brigitte Weninger

Fantominus

Ilustrații de Ève Tharlet

Traducere de Aurora Irimia

Editura Univers

Lena nu se teme de nimic.
Nici de câini, nici de apă.
Dar ceva o face să tremure
ca o frunză: fantomele
care trăiesc în camera ei.

În fiecare seară, de cum se stinge
lumina, vin în graba mare...

Prima se ascunde după draperie.
A doua se pitește după fotoliu.
Cea de-a treia se culcă sub pat.
Și tropăie, și sporovăiesc,
Iar ochii negri le sclipesc
În întuneric.

De cum se aprinde lampa, devin invizibile.
Dar tot acolo sunt, Lena știe asta
și tremură, ghemuită sub plapumă.

Când fantomele se învârt de colo-colo
mai mult ca de obicei,
Lena strigă după ajutor.
– Maaamaaa! Fantoomaaa!
Mama aprinde lumina și se uită peste tot.
Nimic!
Dar abia a plecat că toate trei se ivesc iar.

